

USTAWA

z dnia ..... 2020 r.

o zmianie ustawy - Prawo przedsiębiorców oraz ustawy – Kodeks cywilny

Art. 1. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, 1495 oraz z 2020 r. poz. 424 i 1086) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„6. Do działalności, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy rozdziału 6a.”;

2) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Rekompensata za skutki zakazu prowadzenia działalności gospodarczej

Art. 65a. 1. Przedsiębiorcy przysługuje rekompensata za skutki majątkowe wprowadzenia na mocy ustawy całkowitego zakazu dalszego prowadzenia określonego rodzaju działalności gospodarczej albo takiego jej ograniczenie lub zmiany warunków wykonywania, że dalsze prowadzenie tego rodzaju działalności nie jest gospodarczo uzasadnione, zwanego dalej „zakazem”.

2. Zakazem jest także objęcie danego rodzaju działalności monopolem państwa, jednostek samorządu terytorialnego, państwowych osób prawnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2016 r. o zasadach zarządzania mieniem państwowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 735), albo dopuszczenie do wykonywania tego monopolu przez wybrane podmioty, gdy przedsiębiorcy nie powierzono wykonywania tego monopolu przed upływem 3 miesięcy od dnia jego wprowadzenia.

3. Zakazem nie jest, inne niż określone w ust. 1, ograniczenie działalności określonego rodzaju, nałożenie dodatkowych obowiązków, poddanie reglamentacji, lub inna zmiana warunków jej wykonywania, niezależnie od ich wpływu na opłacalność wykonywania takiej działalności.

4. Rekompensata przysługuje od Skarbu Państwa.

Art. 65b. 1. Zawarcie umowy o rekompensatę w trybie przepisów niniejszego rozdziału wyłącza żądanie naprawienia szkody na zasadach ogólnych, w tym na podstawie umów międzynarodowych.

2. Złożenie wniosku o rekompensatę wyłącza żądanie naprawienia szkody na zasadach ogólnych, w tym na podstawie umów międzynarodowych, do czasu zawarcia umowy o rekompensatę albo wygaśnięcia decyzji w sprawie rekompensaty.

Art. 65c. 1. Rekompensata obejmuje łagodzenie skutków majątkowych:

- 1) utraty albo zmniejszenia wartości środków trwałych będących własnością przedsiębiorcy wykorzystywanych wyłącznie lub głównie do prowadzenia zakazanej działalności,
- 2) spłaty zobowiązania pieniężnego zaciągniętego wyłącznie lub głównie w związku z zakazaną działalnością,
- 3) zakończenia w związku z zakazem umów o pracę i innych umów o świadczenie pracy,
- 4) decyzji określającej przypadającą do zwrotu kwotę dotacji, o której mowa w art. 169 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869, z późn. zm.) albo decyzji określającej kwotę przypadających do zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich, o której mowa w art. 207 ust. 9 tej ustawy,
- 5) zakończenia w związku z zakazem innych umów zawartych wyłącznie lub głównie w celu prowadzenia zakazanej działalności

- z uwzględnieniem art. 65d-65j.

2. Rekompensata nie przekracza wysokości szkody poniesionej wskutek zakazu i nie wyrównuje dochodów, które przedsiębiorca uzyskałby w przyszłości, gdyby zakazu nie wprowadzono.

3. Rekompensata przysługuje przedsiębiorcy, jeżeli nieprzerwanie przez okres co najmniej dwóch lat bezpośrednio poprzedzających wejście w życie zakazu wykonywał rodzaj działalności gospodarczej objęty zakazem, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Rekompensata nie przysługuje, jeżeli zakaz wszedł w życie po upływie sześciu lat od zakończenia roku, w którym została ogłoszona ustawa wprowadzająca ten zakaz.

Art. 65d. 1. Rekompensata nie przysługuje z tytułu skutków majątkowych powstałych z winy przedsiębiorcy lub winy osoby trzeciej.

2. Rekompensata nie przysługuje z tytułu konieczności zmiany sposobu korzystania z nieruchomości w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 15 lit. a ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, z późn. zm.). Rekompensata jednak przysługuje za poniesienie uzasadnionych kosztów remontu i renowacji oraz usunięcia z budynków urządzeń, które nie mogą być przydatne w innej działalności niż działalność zakazana.

3. Rekompensata nie przysługuje z tytułu utraty lub zmniejszenia wartości:

- 1) samochodów osobowych, samochodów ciężarowych nie będącymi pojazdami specjalnymi, komputerów i innych urządzeń, których przeznaczenie nie jest ściśle związane z zakazaną działalnością;
- 2) innych środków trwałych wykorzystywanych przez przedsiębiorcę głównie do innej działalności niż działalność zakazana, lub mogą być wykorzystywane w przez innego przedsiębiorcę w działalności nie objętej zakazem.

Art. 65e. 1. Rekompensata za utratę wartości środków trwałych, o których mowa w art. 65c ust. 1 pkt 1, przysługuje w wysokości ich wartości księgowej w roku obrotowym zakończonym przed dniem wejścia życie zakazu.

2. Jeżeli przedsiębiorca nie prowadzi ksiąg rachunkowych wykazujących wartość księgową środków trwałych, wysokości utraty wartości środka trwałego oszacowuje biegły skarbowy.

3. Przyjmuje się, że środek trwały utracił wartość wskutek zakazu, jeżeli służył wyłącznie do prowadzenie zakazanej działalności i po wejściu w życie zakazu stał się nieprzydatny dla przedsiębiorcy, w szczególności nie może być w krótkim czasie zbyty w kraju po rozsądnej cenie albo może być zbyty tylko jako surowiec lub odpad

Art. 65f. 1. Rekompensata za zmniejszenie wartości środków trwałych, o których mowa w art. 65c ust. 1 pkt 1, przysługuje w wysokości różnicy między ich wartością rynkową na rok przed wejściem w życie zakazu a wartością rynkową w chwili wejścia w życie zakazu, ustalone na podstawie wiarygodnych źródeł, w szczególności notowań na giełdach towarowych i publicznie ogłaszanych ofert.

2. W przypadku braku wiarygodnych źródeł, oszacowania wartości rynkowych, o których mowa w ust. 1, dokonuje biegły skarbowy.

Art. 65g. 1. Rekompensata z tytułu spłaty zobowiązań pieniężnych, o których mowa w art. 65c ust. 1 pkt 2, przysługuje w wysokości niespłaconej i niewymagalnej do dnia wejścia w życie zakazu:

- 1) należności głównej - jeżeli zobowiązanie zostało zaciągnięte wyłącznie w celu prowadzenia działalności zakazanej;
- 2) części należności głównej, która była przeznaczona na prowadzenie działalności zakazanej - jeżeli zobowiązanie zostało zaciągnięte także w celu prowadzenia działalności nie objętej zakazem.

2. Rekompensata z tytułu spłaty zobowiązań pieniężnych, o których mowa w ust. 1, przysługuje także w wysokości niespłaconych i niewymagalnych do dnia wejścia w życie zakazu odsetek określonych w umowie, naliczanych odpowiednio od całości lub części należności głównej, ale nie większych niż:

- 1) 110% średniego oprocentowania kredytów podobnych, w szczególności pod względem kwoty, rodzaju kredytobiorcy i okresu na jaki został udzielony, udzielanych przez bank z którym przedsiębiorca zawarł umowę kredytu -

w przypadku kredytu bankowego lub kredytu udzielonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową;

- 2) oprocentowanie pożyczki, o którym mowa w art. 11g ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 15 lutego 1999 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1406 i 1492) - w innym przypadku.

3. Rekompensata nie przysługuje z tytułu zobowiązań pieniężnych, które zostały zaciągnięte po dniu ogłoszenia ustawy wprowadzającej zakaz.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do kredytów i pożyczek zaciągniętych na bieżące potrzeby wykonywania działalności zakazanej, a także obligacji wyemitowanych na te potrzeby przez przedsiębiorcę, których termin wymagalności nie przekracza 3 miesięcy.

Art. 65h. 1 Koszty, o których mowa w art. 65c ust. 1 pkt 3, podlegają rekompensacie tylko w wysokości wynikającej z umów, ale nie wyższej niż:

- 1) jednomiesięczne wynagrodzenie, jeżeli pracownik lub inna osoba była zatrudniona u danego przedsiębiorcy krócej niż 2 lata;
- 2) dwumiesięczne wynagrodzenie, jeżeli pracownik była zatrudniona u przedsiębiorcy od 2 do 8 lat;
- 3) trzymiesięczne wynagrodzenie, jeżeli pracownik lub inna była zatrudniona u przedsiębiorcy ponad 8 lat.

2. Jeżeli wynagrodzenie pracownika lub innej osoby zatrudnionej u przedsiębiorcy było zmienne, do obliczenia kosztów przyjmuje się średnie wynagrodzenie tej osoby w ciągu roku przed wejściem w życie zakazu, wynikające z dokumentów określających podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne tej osoby.

3. Przepisy art. 8 ust. 2-4 ustawy z dnia z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników (Dz. U. z 2018 r. poz. 1968) stosuje się odpowiednio.

Art. 65i. 1. Rekompensata tytułu obowiązku zwrotu kwot dotacji i środków, o których mowa w art. 65c ust. 1 pkt 4, przysługuje w wysokości określonej w decyzjach, o których mowa w tym przepisie.

Art. 65j. 1. Rekompensata z tytułu zakończenia umów, o których mowa w art. 65c ust. 1 pkt 5, przysługuje w wysokości uzasadnionych kosztów zakończenia czasu trwania tych umów.

2. Uzasadnionymi kosztami zakończenia czasu trwania umowy są koszty, które zwykle są ponoszone przy zakończeniu czasu trwania umowy zawartej między podmiotami niepowiązanymi w rozumieniu art. 11a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych albo w rozumieniu art. 30f ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1426 z późn. zm.):

- 1) kary umowne i inne świadczenia pieniężne z tytułu odstąpienia lub wypowiedzenia umowy;

- 2) kwoty anulowanych opustów lub rabatów i zatrzymanych zadatków;
- 3) koszty:
  - a) usunięcia, demontażu, transportu i zwrotu urządzeń,
  - b) koszty przeglądów i napraw pojazdów i urządzeń, wynikające z umowy lub przepisów prawa;
- 4) kosztów ubezpieczeń, gwarancji ubezpieczeniowych lub bankowych, akredytyw i podobnych instrumentów, lub ich części związane z działalnością zakazaną;
- 5) inne uzasadnione koszty, które wynikają z umów, ustaw i zwyczajów handlowych.

3. Rekompensata nie przysługuje z tytułu kosztów zakończenia umów, o których mowa w art. 65c ust. 1 pkt 5, zawartych w ciągu:

- 1) 6 miesięcy przed dniem wejściem w życie ustawy wprowadzającej zakaz, z wyjątkiem umów niezbędnych do bieżącego prowadzenia działalności, na mocy których termin wykonania świadczenia niepieniężnego przez drugą stronę nie przekracza 6 miesięcy i umów o dostawę wody, energii, świadczenie usług telekomunikacyjnych, odbiór ścieków lub odpadów;
- 2) 1 roku przed dniem, o którym mowa w pkt 1, w celu zwiększenia zdolności produkcyjnych lub usługowych.

Art. 65k. 1 Środki trwałe, objęte rekompensatą z tytułu utraty ich wartości, z chwilą wypłaty rekompensaty przechodzą na własność Skarbu Państwa.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na polecenie wojewody, dokonuje zajęcia środka trwałego, o których mowa w ust. 1, w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Jeżeli naczelnik urzędu skarbowego, w terminie 14 dni od wypłaty rekompensaty, nie postanowi inaczej, przedsiębiorca obowiązany jest przekazać środek trwały, o którym mowa w ust. 1, najbliższemu odpowiedniemu podmiotowi zbierającemu odpady.

4. Koszt przekazania podmiotowi zbierającemu odpady ponosi Skarb Państwa, po przedstawieniu dowodu poniesienia tych kosztów przez przedsiębiorcę.

5. Wynagrodzenie za przekazane odpady, w szczególności odpady metali, po potrąceniu kosztu przekazania podmiotowi zbierającemu odpady, przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na rachunek właściwego ze względu na miejsce odebrania odpadów wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

Art. 65l. 1. Rekompensatę przyznaje się na pisemny wniosek przedsiębiorcy, złożony do wojewody właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności zakazanej, a w przypadku prowadzenia działalności w kilku województwach, wojewody właściwego dla miejsca, w którym działalność była prowadzona w największym rozmiarze.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie organu, wraz ze wskazaniem podstaw jego właściwości;
- 2) firmę albo imię i nazwisko przedsiębiorcy, oraz jego adres do doręczeń;
- 3) adres miejsca albo miejsc prowadzenia działalności zakazanej;
- 4) kwotę rekompensaty, o którą wnioskuje przedsiębiorca;
- 5) wskazanie osób upoważnionych przez przedsiębiorcę, które będą zobowiązane udzielać informacji wojewodzie oraz umożliwią wizje lokalną miejsca w którym była prowadzona działalność zakazana;
- 6) wskazanie właściwego dla przedsiębiorcy w naczelnika urzędu skarbowego i właściwego organu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego;
- 7) oświadczenie o świadomości odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
- 8) podpisy przedsiębiorcy, a w przypadku osób prawnych - osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy;
- 9) załączniki obejmujące:
  - a) szczegółowe wyliczenie kwoty rekompensaty, z zastosowaniem zasad określonych w ustawie,
  - b) listę nieruchomości, w tym budynków, innych środków trwałych, których dotyczy rekompensata, wraz z ich oznaczeniem,
  - c) listę umów, wraz ze wskazaniem drugiej strony umowy, która dotyczy rekompensata,
  - d) projekt planu kosztów likwidacji działalności zakazanej, w terminie nie dłuższym niż dwa lata od dnia wejścia zakazu w życie.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Wniosek można złożyć od dnia ogłoszenia aktu prawnego na mocy którego ma być wprowadzony zakaz do upływu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie zakazu.

5. Od wniosku nie pobiera się opłaty.

Art. 65m. 1. Wojewoda, gdy działalność jest prowadzona na obszarze kilku województw, zawiadamia o wpłynięciu wniosku o rekompensatę wojewodów pozostałych województw na obszarze których prowadzona była działalność, przesyłając im kopię wniosku oraz odpowiednich części załączników.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wojewodowie, którzy nie są właściwi do przyjęcia wniosku, oceniają poprawność wniosku w zakresie działalności, która była prowadzona w obszarze ich właściwości miejscowej.

3. Wojewodowie mogą zwracać się do właściwych naczelników urzędów skarbowych, organów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, organów Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i innych organów władz publicznych o informacje i pomoc w ocenie wniosku.

4. Do czynności sprawdzających poprawność i rzetelność wniosku nie stosuje się przepisów rozdziału 5 ustawy.

Art. 65n. 1. Wojewoda, który przyjął wniosek, wydaje decyzję w sprawie rekompensaty w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia kompletnego i poprawnego wniosku.

2. W decyzji, o której mowa w ust. 1, wojewoda określa w szczególności wysokość rekompensaty, termin jej wypłacenia oraz plan kosztów likwidacji działalności zakazanej.

3. Przedsiębiorca niezadowolony z decyzji w sprawie ustalenia wysokości rekompensaty, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, może wnieść powództwo o ustalenie wysokości rekompensaty do sądu powszechnego. Odwołanie nie przysługuje.

4. Do postępowania w sprawie decyzji ustalającej wysokość rekompensaty nie stosuje się przepisów działu II rozdział 5a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298).

Art. 65o. 1. Wojewoda, zwraca się do przedsiębiorcy z propozycją zawarcia, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja w sprawie ustalenia wysokości rekompensaty stała się ostateczna lub wyrok sądu stał się prawomocny, umowy o rekompensatę o treści odpowiadającej decyzji albo wyrokowi.

2. Umowa w sprawie rekompensaty określa w szczególności;

- 1) zakres działalności zakazanej przedsiębiorcy;
- 2) wysokość rekompensaty oraz sposób i podstawy jej wyliczenia;
- 3) termin wypłaty rekompensaty, przy czym co najmniej 20% rekompensaty wypłaca się w terminie 1 miesiąca od dnia zawarcia umowy, a całość rekompensaty w terminie 1 roku od dnia zawarcia umowy;
- 4) plan kosztów likwidacji działalności zakazanej,
- 5) oświadczenie przedsiębiorcy o zrzeczeniu się dalszych roszczeń wobec Skarbu Państwa z tytułu zakazu.

3. Jeżeli przedsiębiorca nie zawrze umowy w sprawie rekompensaty w terminie 30 dni od dnia przedstawienia mu projektu umowy przez wojewodę, wojewoda stwierdza wygaśnięcie decyzji w sprawie rekompensaty.

4. Z chwilą wygaśnięcia decyzji w sprawie rekompensaty, złożony wniosek traci skutek, o którym mowa w art. 65b ust. 2.

Art. 65p. 1. Przedsiębiorca może tylko raz, w terminie 1 roku od dnia wejścia w życie zakazu, złożyć drugi wniosek, jeżeli wskazuje nowe okoliczności, które ujawniły się lub nastąpiły po wydaniu decyzji o rekompensacie, a w

przypadku wniesienia powództwa - po wydaniu wyroku sądu, w których po raz pierwszy określono wysokość rekompensaty.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, można złożyć tylko do wojewody, do którego złożono pierwszy wniosek.

3. Przepisy art. 65o stosuje się odpowiednio.

Art. 65r. 1. W terminie 1 roku od dnia wypłaty całości rekompensaty, ale nie później niż w terminie 5 lat od dnia wejścia w życie zakazu, wojewoda przeprowadza sprawdzenie poprawności i rzetelności wykonania planu kosztów likwidacji działalności zakazanej.

2. W przypadku stwierdzenia, że kwota rekompensaty została wykorzystana w części lub w całości niezgodnie z przeznaczeniem określonym w planie kosztów likwidacji działalności zakazanej, określa w drodze decyzji, wysokość kwoty podlegającej zwrotowi do budżetu państwa wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych.

3. Odsetki od kwot rekompensaty podlegających zwrotowi nalicza się od dnia uznania na rachunku przedsiębiorcy kwot wykorzystanych niezgodnie z planem kosztów likwidacji działalności zakazanej.”;

3) w art. 67 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) dążyć do ustalenia terminu wejścia w życie przepisów, które umożliwią dostosowanie się przedsiębiorców do zmian warunków wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności przez ustalenie terminu nie krótszego niż:

- a) 3 miesiące w przypadku wprowadzenia zmiany sposobu wykonywania działalności gospodarczej,
- b) 6 miesięcy w przypadku nałożenia ograniczenia wykonywania działalności gospodarczej,
- c) 2 lata w przypadku wprowadzenia całkowitego zakazu prowadzenia określonego rodzaju działalności gospodarczej, a jeżeli to nie jest możliwe, wprowadzenie całkowitego zakazu prowadzenia określonego rodzaju działalności należy poprzedzić stopniowym ograniczeniem możliwości wykonywania tego rodzaju działalności gospodarczej.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1740) dodaje się art. 492² w brzmieniu:

„Art. 492². §1. Przedsiębiorca prowadzący rodzaj działalności gospodarczej, która ma być zakazana aktem normatywnym, do dnia wejścia w życie zakazu może wypowiedzieć lub odstąpić od umowy, która dotyczy wyłącznie lub głównie prowadzenia tego rodzaju działalności, określając dzień zakończenia czasu trwania tej umowy.

§2. Postanowienia umów zastrzegające na wypadek wprowadzenia zakazu zwiększenie zobowiązań lub powstanie nowych zobowiązań przedsiębiorcy są nieważne.

§3. Kary umowne i inne podobne świadczenia związane z zakończeniem obowiązywania umów nie mogą przewyższać szkody, którą druga strona poniesie lub może ponieść wskutek zakończenia czasu trwania tej umowy z powodu wprowadzenia zakazu.

§4. Jeżeli doręczenie dokumentu odstąpienia lub wypowiedzenia umowy drugiej stronie napotyka trudności, przedsiębiorca, do dnia wejścia w życie zakazu, może złożyć ten dokument w depozycie sądowym, że skutkiem doręczenia, zawiadamiając o tym drugą stronę listem poleconym na adres do doręczeń ujawniony w Krajowym Rejestrze Sądowym lub w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.”.

Art. 3. Stronie umowy z przedsiębiorcą, zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku odstąpienia od tej umowy lub jej wypowiedzenia przez tego przedsiębiorcę z powodu zakazu wykonywania rodzaju działalności gospodarczej, któremu służyła tam umowa, przysługuje przewidziana w umowie kara umowna, odszkodowanie i inne podobne świadczenie, lecz w wysokości nie wyższej niż dwukrotności wysokości szkody poniesionej wskutek tego odstąpienia lub wypowiedzenia.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Charakter i cele projektu.

Projekt o zmianie ustawy - Prawo przedsiębiorców oraz ustawy – Kodeks cywilny przewiduje przepisy generalne, dotyczące wprowadzenia zakazu prowadzenia określonego rodzaju działalności gospodarczej, albo takiego jej ograniczenia lub zmiany warunków wykonywania, że dalsze prowadzenie tego rodzaju działalności nie jest gospodarczo uzasadnione.

Projekt ma dwa zasadnicze cele:

1. zrekompensować przedsiębiorcom skutki - rzeczywiste koszty, jakie mogą ponieść w związku z w/w ustawowymi zakazami,
2. projekt ma pełnić także niezwykle ważną rolę prewencyjną - przeciwdziałać nieuzasadnionemu wprowadzaniu przez ustawodawcę zakazów, w związku z tym, że koszty rekompensat ma pokryć państwo.

Projekt zakłada rekompensatę dla przedsiębiorców, gdyż odszkodowanie jest uregulowane na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Celem nie jest pełne naprawienie szkody, które może być niepewne, trudne do określenia oraz odłożone w czasie, ale złagodzenie skutków zakazu, przede wszystkim w zakresie rzeczywistych strat (art. 361 § 2 KC). Przy odpowiednim *vacatio legis* potencjalne szkody mogą być ponadto ograniczone.

Projekt zakłada rekompensatę w oparciu o formę inwentaryzacji kosztów zakończenia zakazanej działalności, a więc wysokość rekompensaty jest *circa* z góry ustalona, pozwala na szybszy dostęp do środków niż odszkodowanie, a wielu podmiotom zależy właśnie na tym. Projektowana rekompensata uwzględnia także koszt zobowiązań zaciągniętych na przyszłość. Koszty związane z uzyskaniem projektowanej rekompensaty są bez porównania niższe niż koszty dochodzenia odszkodowania.

Zmiany w przepisach obowiązujących

Wprowadzenie do poszczególnych przepisów, wg numeracji ustawy nowelizowanej - Prawo przedsiębiorców.

Art. 6 ust. 3 - Projektowany przepis ma na celu objęcie możliwością uzyskania rekompensaty także działających w rolnictwie.

Art. 65a - Zgodnie z art. 22 Konstytucji ograniczenie wolności działalności gospodarczej jest dopuszczalne tylko w drodze ustawy i tylko ze względu na ważny interes publiczny. Ograniczenie wolności gospodarczej może zatem być zgodne z Konstytucją. Mimo to, nie można wykluczyć, czego dowiodła poprzednia i obecna

kadencja parlamentu RP, że w wielu dziedzinach życia manipuluje się pojęciem „ważnego interesu publicznego”.

Obecnie w prawie polskim brakuje spójnej regulacji, która łagodziłaby skutki majątkowe potencjalnego ograniczenia, gdyż przez lata były tendencje deregulacyjne oraz zwiększające swobodę działalności gospodarczej. Dopiero praktyka poprzedniej i obecnej kadencji - dążenie do centralizacji i zwiększania ingerencji państwa w obszarze działalności gospodarczej wskazała konieczność z jednej strony prewencji, a z drugiej strony słusznej i oczywistej rekompensaty, o których wspomniano na wstępie uzasadnienia.

W obecnym stanie prawnym dochodzenie odszkodowania od władzy publicznej za skutki aktów normatywnych uregulowane jest w 417¹ § 1 Kodeksu cywilnego. Przesłanką stwierdzenia odpowiedzialności za szkodę jest „stwierdzenie we właściwym postępowaniu niezgodności tego aktu z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą”. Tymczasem, niniejszy projekt ustawy przyznaje rekompensatę już z tytułu samego ograniczenia działalności gospodarczej ustawą. To zapewnia przedsiębiorcom nieporównanie silniejszą ochronę ich interesów.

Projektowane przepisy dodawanego rozdziału 6a pt. „Rekompensata za skutki zakazu prowadzenia działalności gospodarczej”, zawierają przepisy ułatwiające dochodzenie i wypłatę rekompensaty, która pozwoli złagodzić skutki wprowadzenia zakazu lub znacznego ograniczenia możliwości prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju.

Zgodnie z przedłożonym projektem, rekompensata ma przysługiwać w przypadku wprowadzenia całkowitego zakazu prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju, albo takiej zmiany warunków jej prowadzenia, że dalsze prowadzenie nie jest gospodarczo uzasadnione (art. 65a ust. 1). Na równi z zakazem prowadzenia działalności powinno być wprowadzenie monopolu. Jego skutki są bowiem tożsame dla przedsiębiorców, co ograniczenie o charakterze przedmiotowym. W takim przypadku, podmiot któremu nie zostanie powierzone wykonywanie monopolu, również powinien być uprawniony do rekompensaty (art. 65a ust. 2).

Projektowany przepis art. 65a ust. 3 przewiduje natomiast, że rekompensata nie przysługuje w przypadku innych, mniejszych zmian warunków prowadzenia działalności. Nie każda zmiana warunków wykonywania działalności gospodarczej zasługuje na rekompensatę. Państwu przysługuje bowiem znaczna swoboda regulowania życia społecznego i gospodarczego.

Przewiduje się, że rekompensata będzie przysługiwała od Skarbu Państwa (art. 65a ust. 4).

Art. 65b - Przedłożony projekt ustawy nie wyklucza dochodzenia odszkodowania w pełnej wysokości. W przedłożonym projekcie została przyjęta konstrukcja mieszana, w której ustalenie wysokości rekompensaty nastąpi w postępowaniu administracyjnym. Decyzja w sprawie ustalenia rekompensaty będzie podstawą do złożenia przedsiębiorcy dotkniętemu zakazem oferty zawarcia umowy w sprawie

rekompensaty, zgodnej z treścią decyzji. W związku z tym, w myśl projektowanego art. 65b ust. 1 dochodzenie odszkodowania na zasadach ogólnych, w tym na podstawie umów międzynarodowych, nie jest możliwe, jeżeli przedsiębiorca skorzysta z rekompensaty. Funkcje rekompensaty i odszkodowania są bowiem zbieżne. Przedsiębiorca winien zatem dokonać wyboru, czy korzysta ze względnie szybkiej rekompensaty, której wysokość jest ustalona zgodnie z projektem ustawy, a więc stosując ogólny model, czy też decyduje się na indywidualne dochodzenia odszkodowania na zasadach ogólnych, które zwykle będzie ryzykowne pod względem dowodowym i czasochłonne.

Podobnie, tymczasowo możliwość dochodzenia odszkodowania na zasadach ogólnych, tamuje postępowanie w przedmiocie rekompensaty (art. 65b ust. 1). Przesłanki dochodzenia odszkodowania określa przede wszystkim art. 417¹ Kodeksu cywilnego. Po zawarciu umowy w sprawie rekompensaty, roszczenie odszkodowawcze wygaśnie na podstawie ust. 1. Z kolei jeżeli wygaśnie decyzja administracyjna w sprawie rekompensaty, to ewentualne roszczenie niejako odżyje (art. 65b ust. 2).

Art. 65c - Projektowany art. 65c ust. 1 określa rodzaje skutków majątkowych zakazu (lub znaczącego ograniczenia) działalności gospodarczej, z tytułu których przysługiwać będzie rekompensata, tj.:

1. utrata albo zmniejszenia wartości środków trwałych będących własnością przedsiębiorcy wykorzystywanych wyłącznie lub głównie do prowadzenia zakazanej działalności,
2. spłata zobowiązania pieniężnego zaciągniętego wyłącznie lub głównie w związku z zakazaną działalnością;
3. zakończenia w związku z zakazem umów o pracę i innych umów o świadczenie pracy;
4. decyzji określającej przypadającą do zwrotu kwotę dotacji, o której mowa w art. 169 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych albo decyzji określającej kwotę przypadających do zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich, o której mowa w art. 207 ust. 9 tej ustawy oraz
5. zakończenia w związku z zakazem innych umów zawartych wyłącznie lub głównie w celu prowadzenia zakazanej działalności.

Zasady obliczania rekompensaty z poszczególnych tytułów określają projektowane art. 65d-65j ustawy – Prawo przedsiębiorców.

Rekompensata to świadczenie o charakterze publicznoprawnym. W dużej mierze, w celu usprawnienia jej wyliczenia i wypłaty, ma też cechy ryczałtu. Jej celem jest złagodzenie skutków zakazu (lub ograniczenia) działalności gospodarczej, a nie naprawienie wszystkich szkód. Z tego względu w art. 65c ust. 2 przesądza się, że rekompensata – jako środek naprawczy – nie ma na celu wyrównania dochodów, które przedsiębiorca uzyskałby w przyszłości, gdyby zakazu nie wprowadzono. Rekompensata obejmuje zatem tylko elementy tzw. szkody rzeczywistej lub straty

(*damnum emergens*, art. 65c ust. 2). Przyjmuje się, że „ustalenie wysokości straty następuje z reguły przez porównanie stanu majątkowego poszkodowanego w momencie przed i po doznaniu szkody i określenie występującej tu różnicy”. Taka rekompensata nie faworyzuje żadnych przedsiębiorców oraz nie przynosi korzyści w rozumieniu art. 107 TFUE, a tym samym nie stanowi niedozwolonej pomocy państwa.

Rekompensata ma być wypłacana ze środków Skarbu Państwa. Nie można zatem, w sposób odpowiedzialny, nadmiernie obciążać całego społeczeństwa skutkami legalnych decyzji ustawodawcy. Dlatego projektowana ustawa w art. 65c ust. 3 wprowadza dodatkowy warunek uzyskania rekompensaty, czyli wymóg prowadzenia działalności gospodarczej objętej zakazem (ograniczeniem) nieprzerwanie co najmniej w ciągu dwóch lat poprzedzających wejście w życie zakazu (ograniczenia). Rekompensata, będąca świadczeniem publicznoprawnym związanym z prawnym działaniem prawodawcy, adresowana jest bowiem do tych przedsiębiorców, których działalność gospodarcza ma charakter ustabilizowany i trwały. Ten warunek ograniczy także próby pozornego rozpoczynania działalności gospodarczej w celu niesłusznego uzyskania rekompensat.

Jednocześnie, upływ wystarczająco długiego czasu od wejścia w życie zakazu pozwala na dostosowanie swojej działalności do przyszłych, zapowiedzianych warunków. W związku z tym proponuje się, aby rekompensata nie przysługiwała, jeżeli zakaz (ograniczenie) wejdzie w życie po ponad sześciu latach od ogłoszenia.

Art. 65d - Zgodnie z projektowaną ustawą Skarb Państwa obowiązany będzie do łagodzenia skutków majątkowych własnego działania legislacyjnego. Naturalnie zatem, z ogólnymi zasadami naprawiania szkód, rekompensata nie powinna przysługiwać z tytułu skutków majątkowych powstałych z winy przedsiębiorcy lub osoby trzeciej (art. 65d ust. 1).

Wartość niektórych składników majątkowych przedsiębiorstwa nie jest wprost zależna od prowadzenia działalności gospodarczej określonego rodzaju. Do takich składników majątkowych należą przede wszystkim nieruchomości, samochody osobowe, ciężarowe nie będące pojazdami specjalnymi, komputery i inne urządzenia, których przeznaczenie nie jest ściśle związane z zakazaną działalnością i inne środki trwałe, które wykorzystywane są głównie do działalności nie objętej zakazem (ograniczeniem).

Art. 65e - Przepis art. 65e określa sposób wyliczenia rekompensaty za utratę, czyli 100% wartości środka trwałego. Wartością środka trwałego przyjmowaną na potrzeby wyliczenia utraty jego wartości jest wartość księgowa w roku obrotowym zakończonym przed dniem wejścia w życie zakazu. Za przyjęciem takiej metody wyliczenia wartości przemawia jej względna prostota. Jeżeli przedsiębiorca nie prowadzi ksiąg rachunkowych, wysokości utraty wyliczy biegły skarbowy (ust. 1 i 2). Należy dodać, że zgodnie z projektowanym ust. 2, środek trwały utracił wartość, jeżeli służył wyłącznie do prowadzenia działalności zakazanej działalnością i po wejściu w życie zakazu stał się nieprzydatny dla przedsiębiorcy. Poza oczywistymi przypadkami nieprzydatności, czyli braku zastosowań u przedsiębiorcy, jako

przypadki braku przydatności wymienia się niemożność jego zbycia w krótkim czasie w kraju po rozsądnej cenie, albo możliwość zbycia istnieje, ale tylko jako surowca lub odpadu (ust. 3).

Art. 65f - Przepis art. 65f określa wysokość rekompensaty z tytułu zmniejszenia wartości środka trwałego. W przeciwieństwie do utraty wartości, zmniejszenie wartości oznacza, że środek trwały może być przydatny lub stosunkowo łatwo zbyty. Z tego względu przyjmuje się, że zmniejszeniem jest różnica między wartością rynkową na rok przed wejściem w życie zakazu, a wartością rynkową w chwili wejścia w życie zakazu (ust. 1). Jeżeli brak jest danych o wartościach rynkowych, biegły skarbowy dokona ich oszacowania (ust. 2).

Art. 65g - Przepis projektowanego art. 65g ust. 1 i 3 dotyczy rekompensaty z tytułu strat, które przedsiębiorca poniósłby wskutek konieczności spłaty zobowiązań pieniężnych zaciągniętych przed ogłoszeniem ustawy wprowadzającej zakaz (ograniczenie). Proponuje się, aby rekompensata obejmowała część lub całość należności głównych zobowiązania zaciągniętych odpowiednio w części lub w całości na potrzeby zakazanej (ograniczonej) działalności. Natomiast rekompensata z tytułu konieczności spłaty odsetek, powinna być ograniczona do wysokości określonej w umowie, ale w granicach, które nie odbiegają nadmiernie od stawek rynkowych. Stąd w ust. 2 wprowadzono pułapy odsetek. To rozwiązanie zapobiegać ma sztucznemu podwyższaniu odsetek na przyszłość.

Ograniczenie czasu zaciągnięcia zobowiązań pieniężnych nie może jednak paraliżować bieżącej działalności przedsiębiorstwa w okresie *vacatio legis* ustawy zakazującej. W związku z tym w ust. 4 przewidziano, że z rekompensaty nie będą wyłączone zobowiązania na zaciągnięte na bieżące potrzeby, których wymagalność nie przekracza 3 miesięcy. Nie zawsze bowiem możliwe jest określenie okresu zobowiązania dokładnie odpowiadającemu dacie wejścia w życie zakazu (ograniczenia).

Art. 65h - W art. 65h ustalono pułapy rekompensaty z tytułu konieczności wypowiedzenia umów o prace i innych umów o zatrudnienie. Projektowane pułapy odpowiadają wysokości odpraw przewidzianych w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Przepis ust. 2 określa sposób wyliczenia rekompensaty w przypadku wynagrodzenia zmiennego. Z kolei przepis art. 3 nakazuje odpowiednie stosowanie innych przepisów ustawy z 13 marca 2003 r. dotyczących odpraw.

Art. 65i - Projektowany przepis art. 65i przewiduje, że w przypadku nakazu zwrotu dofinansowania ze środków unijnych lub innej dotacji, rekompensata obejmie całą kwotę określoną w takiej decyzji.

Art. 65j - Przepis art. 65j dotyczy rekompensaty z tytułu kosztów zakończenia innych umów zawartych wyłącznie lub w głównie w celu prowadzenia działalności zakazanej (ograniczonej). W tej kategorii umów będą mieściły się umowy o świadczenia ciągłe, okresowe przekraczające datę wejścia w życie zakazu i umowy o świadczenia przyszłe wymagalne po tej dacie. W myśl ust. 1 rekompensacie będą polegały tylko

koszty uzasadnione. Wyjaśnienie kosztów uzasadnionych zawarto w ust. 2. Przyjmuje się, że uzasadnione są koszty, które zwykle ponoszone są między podmiotami nie powiązаныmi w rozumieniu ustaw o podatku dochodowym. Takimi typowymi kosztami są: kary umowne, kwoty anulowanych rabatów, a także koszty demontażu i zwrotu urządzeń. W celu ograniczenia możliwości nadużyć, przewiduje się, że rekompensatą będą objęte umowy zwarte wcześniej niż przed rokiem od dnia wejścia w życie zakazu albo 6 miesięcy wcześniej, gdy chodzi o umowy z dostawcami mediów (ust. 3). W przypadku takich umów ryzyko nadużyć w praktyce nie występuje.

Art. 65k - W przypadku wypłaty rekompensaty z tytułu całkowitej utraty wartości środka trwałego w rozumieniu projektowanej ustawy, czyli przede wszystkim nieprzydatności do dalszego wykorzystania przez przedsiębiorcę dotkniętego zakazem, własność takiego środka trwałego powinna przechodzić na własność Skarbu Państwa (ust. 1). Jeżeli bowiem przedsiębiorca decyduje się na wskazanie środka trwałego w planie likwidacji działalności, to w celu zapobieżenia nadużyciom, nie może on pozostać w jego majątku.

Dalsze przepisy określają procedurę przejścia środka trwałego i jego ewentualne przekazanie zbierającemu odpady (art. 65k ust. 2-5).

Art. 65l - Rekompensata ma być przyznawana na wniosek złożony do wojewody właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności (ust. 1). Projektowany art. 65l ust 1 określa treść wniosku. We wniosku przedsiębiorca powinien wskazać kwotę rekompensaty, o którą wnioskuje, a w załączniku przedstawić szczegółowe jej wyliczenie oraz projekt planu kosztów likwidacji zakazanej (ograniczonej) działalności (zob. ust. 2 pkt 4 i 9 lit. a i d). Dodatkowym zabezpieczeniem prawidłowości podanych danych powinien być rygor odpowiedzialności karnej za podanie nieprawdziwych danych (ust. 3). Proponuje się, aby wnioski były składane bez opłaty, w terminie 6 m-cy od dnia wprowadzenia zakazu. Taki termin jest wystarczający do opracowania odpowiedniego planu likwidacji działalności.

Art. 65m - Przepis art. 65m określa główne zasady współpracy wojewodów, ZUS, KRUS i innych organów w weryfikacji wniosku.

Do czynności sprawdzający poprawność i rzetelność wniosku nie powinny mieć zastosowanie przepisy o kontroli działalności gospodarczej, ponieważ istota i kontekst tych czynności jest zupełnie inny. Sprawdzenie poprawności wniosku stanowi czynność służącą realizacji uprawnienia przedsiębiorcy, a nie nadzorowi jego działalności. Nie stanowi tym samym ingerencji w sferę jego działalności gospodarczej.

Art. 65n - Decyzja w sprawie wysokości rekompensaty powinna być wydana w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia kompletnego i poprawnego wniosku. W decyzji wojewoda określi przede wszystkim wysokość kwoty rekompensaty, termin jej wypłacenia i plan kosztów likwidacji działalności (ust. 1). Projektowany przepis ust. 2 określa treść decyzji o rekompensacie, m.in. wysokość rekompensaty i plan kosztów likwidacji działalności zakazanej. Dane podane w decyzji, o ile nie zostaną zmienione w wyroku sądu, będą podstawą ustalenia treści umowy o rekompensacie, a następnie

weryfikacji poprawności wykonania decyzji przez przedsiębiorcę, w części dotyczącej planu kosztów likwidacji działalności zakazanej (ograniczonej).

W postępowaniu w sprawie wydania decyzji nie przewiduje się mediacji (ust. 4). Przedsiębiorca będzie miał możliwość wniesienia od razu pozwu do sądu (ust. 3). Te rozwiązania podyktowane są potrzebą jak najszybszego załatwienia sprawy.

Art. 65o i art. 65p - Wojewoda, po wydaniu decyzji lub uprawomocnieniu się wyroku sądu, zwróci się do przedsiębiorcy z propozycją zawarcia umowy o rekompensatę o treści odpowiadającej tej decyzji lub wyrokowi sądu (ust. 1). W projekcie umowy wojewoda określi: zakres działalności zakazanej przedsiębiorcy wysokość rekompensaty oraz sposób i podstawy jej wyliczenia; termin wypłaty rekompensaty, przy czym co najmniej 20% rekompensaty wypłaca się w terminie 1 miesiąca od dnia zawarcia umowy, a całość rekompensaty w terminie 1 roku od dnia zawarcia umowy oraz plan kosztów likwidacji działalności zakazanej (ust. 2 pkt 2-4). Jeżeli jednak przedsiębiorca nie zawrze umowy w sprawie rekompensaty w terminie 30 dni od dnia przedstawienia mu projektu umowy przez wojewodę, wojewoda stwierdza wygaśnięcie decyzji w sprawie rekompensaty (ust. 3). W takim przypadku uznaje się, że załatwienie sprawy w drodze wypłaty rekompensaty nie powiodło się i decyzja w sprawie rekompensaty wygasa (ust. 3). Odmawiając zawarcia umowy, przedsiębiorca otwiera sobie na nowo drogę do domagania się odszkodowania na zasadach ogólnych. Jednocześnie, odmowa podpisania umowy nie wyklucza złożenia drugiego wniosku o rekompensatę w ciągu roku od dnia wejścia w życie zakazu. W drugim wniosku muszą jednak być wskazane nowe okoliczności, które ujawniły się lub nastąpiły po wydaniu pierwszej decyzji albo wydaniu wyroku sądu (art. 65p ust. 1)

Art. 65p - Projektowany przepis art. 65r przewiduje terminy i zasady sprawdzenia poprawności i rzetelności wykonania planu kosztów likwidacji działalności zakazanej. Kwoty wykorzystanie nieprawidłowo polegać powinny zwodowi do budżetu państwa.

Art. 67 pkt 5 - Zgodnie z zasadą demokratycznego państwa prawnego, prawodawca nie powinien zastawiać na adresatów prawa pułapek. Dlatego bardzo istotne jest, aby prawodawca wprowadzał zakazy i istotne ograniczenia działalności gospodarczej z wystarczająco długim *vacatio legis*. Stąd proponuje się dodanie do art. 67 ustawy – Prawo przedsiębiorców nowych wytycznych. Zgodnie z nimi prawodawca powinien dążyć do ustalenia terminu wejścia w życie przepisów, które umożliwią dostosowanie się przedsiębiorców do zmian warunków wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności przez ustalenie terminu nie krótszego niż:

1. 3 miesiące w przypadku wprowadzenia zmiany sposobu wykonywania działalności gospodarczej, czyli bez ograniczenia;
2. 6 miesięcy w przypadku nałożenia ograniczenia wykonywania działalności gospodarczej;
3. 2 lata w przypadku wprowadzenia całkowitego zakazu prowadzenia określonego rodzaju działalności gospodarczej, a jeżeli to nie jest możliwe, wprowadzenie całkowitego zakazu prowadzenia określonego rodzaju działalności należy poprzedzić stopniowym ograniczeniem możliwości wykonywania tego rodzaju działalności gospodarczej.

Art. 492² Kodeksu cywilnego i art. 3 projektu - Projektowany przepis art. Art. 492² Kodeksu cywilnego przewiduje uprawnienie do wypowiedzenia lub odstąpienia od umów, które dotyczą wyłączenie lub głównie prowadzenia działalności gospodarczej objętej zakazem lub ograniczeniem. Wypowiedzenie lub odstąpienie na podstawie projektowanego przepisu nastąpi z dniem wejścia w życie zakazu lub ograniczenia (§ 1).

Ważnym przepisem jest § 2, który zakazuje zastrzegania zwiększonych zobowiązań lub powstania nowych zobowiązań u przedsiębiorcy dotkniętego zakazem. Ten przepis na celu eliminację prób bezzasadnego obciążania tych przedsiębiorców skutkami zakazu, a niekiedy – także Skarbu Państwa (§ 2).

Takie samo uzasadnienie ma ograniczenie kar umownych i innych podobnych świadczeń (§ 3).

Przepis art. 3 projektu nakazuje ograniczenie kar umownych w umowach zawartych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Przepis § 4 ma na celu umożliwienie skutecznego wypowiedzenia lub odstąpienia o umowy, gdy kontakt z drugą stroną umowy jest utrudniony. W takim przypadku wystarczające będzie złożenie odpowiedniego dokumentu do depozytu sądowego i wysłanie korespondencji na adres podany w KRS lub CEIDG (§ 4).

Art. 4 projektu - Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało wpływ na budżet państwa. Koszty wejścia w życie ustawy będą uzależnione od tego czy zostanie wprowadzony na mocy ustawy całkowitego zakazu dalszego prowadzenia określonego rodzaju działalności gospodarczej albo takiego jej ograniczenia lub zmiany warunków wykonywania, że dalsze prowadzenie tego rodzaju działalności nie jest gospodarczo uzasadnione oraz od tego jaka liczba przedsiębiorców zostanie dotknięta wprowadzającym zakazem.

Projektowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, ponieważ ułatwi im dostosowanie prowadzonej działalności gospodarczej do nowych uwarunkowań prawnych.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.